

Kancelaria Radców Prawnych
Otawski Dziura Jędrzejewski i Troszyński Sp.p.
Al. Niepodległości 221 lok 2
02-087 Warszawa
@: kancelaria@kancelariaodj.pl

RAPORT O ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO
dla zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach
dla przedsięwzięcia

MORSKA FARMA WIATROWA MFW BAŁTYK II

TOM III Sekcja 12

Charakterystyka środowiska – archeologia

Zamawiający:

MFW Bałtyk II Sp. z o.o.

Ul. Krucza 24/26

00-526 Warszawa

Warszawa, styczeń 2021 r.

SKŁAD AUTORSKI:

radca prawny dr Piotr Otawski

radca prawny Andrzej Dziura

mgr inż. Magdalena Kinga Skuza

mgr inż. Mirosława Rybczyńska-Szewczyk

mgr inż. Jarosław Szewczyk

Spis treści

Skróty i definicje	4
1. Wprowadzenie	5
2. Charakterystyka dziedzictwa kulturowego w rejonie MFW BII	5

Skróty i definicje

AZP	Archeologiczne zdjęcie Polski
BHMW	Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej
KEZA	Karta Ewidencyjna Zabytku Archeologicznego
MFW BII / Przedsięwzięcie	Morska farma wiatrowa MFW Bałtyk II (pierwotnie: Bałtyk Środkowy II oraz Polenergia Bałtyk II)
PWKZ	Pomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków

1. Wprowadzenie

W niniejszym rozdziale przedstawiona została charakterystyka dziedzictwa kulturowego występującego na obszarze planowanej MFW BII oraz w jej potencjalnej strefie oddziaływań. Przedmiotowa charakterystyka opracowana została przede wszystkim na podstawie wyników badań archeologicznych przeprowadzonych w latach 2013-2014 przez Instytut Morski (patrz: Załącznik K do Raportu).

2. Charakterystyka dziedzictwa kulturowego w rejonie MFW BII

W trakcie badań przeprowadzono analizę materiałów archiwalnych, analizę danych sonarowych. Dokonano również weryfikacji obiektów przy pomocy pojazdu inspekcji podwodnej ROV. Ponadto w oparciu o dane dostarczone przez Instytut Morski dotyczące badań sejsmoakustycznych oraz wyników analizy materiału z badań geologicznych (analiza rdzeni) określono możliwość wystąpienia pozostałości działalności człowieka związanych z epoką kamienia.

Dane dotyczące morskich stanowisk archeologicznych w wodach przyległych do województwa pomorskiego gromadzone są przede wszystkim przez Narodowe Muzeum Morskie¹ (NMM) w Gdańsku w Ewidencji Podwodnych Stanowisk Archeologicznych (EPSA). Dane przekazywane są do BHMW oraz Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Najbardziej wartościowe znaleziska rejestrowane są od tego roku również w systemie AZP. Archiwa NMM i BHMW nie zawierały żadnych informacji dotyczących pozostałości dziedzictwa kulturowego w badanym obszarze.

Zgodnie z zawartymi w metodyce założeniami przeprowadzono w celu wychwycenia pozostałości osadnictwa epoki kamienia poszukiwania z zastosowaniem metod sejsmoakustycznych, geologicznych oraz inspekcji ROV. Wyniki prac nie potwierdziły obecności artefaktów oraz uwarstwień kulturowych związanych z działalnością człowieka.

Najliczniejszą i jedyną jak dotąd grupą stanowisk archeologicznych oraz zabytków ruchomych odkrytych w trakcie prowadzonych badań przedinwestycyjnych są wraki statków lub ich fragmenty (Tabela 1).

Tabela 1. Zestawienie wraków statków lub ich fragmentów zlokalizowanych w obszarze MFW BII

Lp	Oznaczenie	Współrządne X	Współrządne Y	Opis przeszkody
1	BS2_120	362064,43	805963,23	Wrak parowej jednostki pływającej o konstrukcji metalowej.
2	BS2_150	364756,94	807145,35	Fragment konstrukcji statku (?)
3	BS2_156	365481,39	807308,25	Wrak drewnianej jednostki pływającej wraz z ładunkiem miedzi.
4	BS2_160	358495,75	809937,40	Drewniana belka stanowiąca element konstrukcyjny statku (być może wraka BS2_156)
5	BS2_166	367771,98	807234,99	Fragmenty metalowej konstrukcji
6	BS2_220	369412,80	810379,45	Wrak drewnianej lub drewniano-metalowej jednostki odwróconej stępką do góry (zlokalizowany w granicach strefy buforowej)

¹ Dawniej: Centralne Muzeum Morskie

7	BS2_232	370385,59	810777,68	Drewniana belka stanowiąca element konstrukcyjny statku (być może wraka BS2_156)
---	---------	-----------	-----------	--

Wrak BS2_120 to parowiec odnaleziony w 2010 roku i zgłoszony do BHMW. Wrak jest znacznie zniszczony - część ładowni i dziobu mocno zapadnięta. Zniszczenie i elementy stalowe świadczą, że obiekt zatonął przed II wojną światową. Znaleźisko nie posiada wartości zabytkowej.

Wrak BS2_156 jest to drewniany żaglowiec, najprawdopodobniej handlowy. Stanowi on niezwykle cenny obiekt archeologiczny. Jest to drugi taki zabytek zlokalizowany w polskich wodach morskich. Wrak został zgłoszony do PWKZ oraz wpisany do EPSA. Biorąc pod uwagę, że nie zbadano rozległości ujawnionego stanowiska archeologicznego pod powierzchnią dna, należy przyjąć konieczność utworzenia strefy bezpieczeństwa.

Wrak BS2_220 (zlokalizowany w granicach strefy buforowej) określono jako wrak drewnianej lub drewniano-metalowej jednostki odwróconej stępką do góry. Na podstawie wykonanych badań nie można stwierdzić jaka jest jego wartość zabytkowa.

Pozostałe obiekty nie posiadają kart KEZA, a dodatkowo niektóre z nich zlokalizowano poza obszarem przeznaczonym pod zabudowę.